

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 64E JAARGANG NO.3, MAART 2003

onze vogels

Kraagpapegaaien

Vogel

copy

De Kobalt Kleurkanarie

NIEUWE KLEUREN NIEUWE MOGELIJKHEDEN

Het is steeds uiterst bewonderenswaardig, indien een kweker van vogels een kleurverandering ontdekt en deze weet vast te leggen voor de liefhebberij. Nu eens is de verandering sterk, dan weer zeer gering.

Soms komt de verandering van kleur voor in een reeks waarin deze zeer duidelijk herkenbaar is, maar af en toe ook in een kleur waarin die nauwelijks waarneembaar is. Als we van een plotselinge kleurverandering spreken die in het vogelbestand kan worden vastgelegd, noemen we dat een mutatie.

Bij de heer Karl Weber is ongeveer zes jaar geleden een kleurverandering bij een van zijn vogels uit de zwartrookweek opgetreden. Hij heeft geprobeerd deze verandering vast te leggen, maar door sterfte van de vogels was dat niet gemakkelijk. Via mogelijke splitvogels heeft hij kans gezien de nieuwe kleur toch voor onze liefhebberij vast te leggen. Hij gaf deze mutatie de naam "kobalt" mee.

Bij de vogels met deze kleurverandering constateerde de heer Weber een duidelijke verandering van de bijtint. Deze was veel egaler en liep nagenoeg gelijkmatig naar de onderzijde van de vogel tot zelfs tussen de poten door. Juist bij de vogels uit de zwarte reeks wordt de bijtint aan de onderzijde van de vogel duidelijk lichter. Omdat de heer Weber de factor in meer vogels wist vast te leggen, kon er een beeld gevormd worden van de manier waarop de veranderingen ten opzichte van de klassieke zwartreeks waren ontstaan.

Uiterlijk zijn de volgende veranderingen te constateren:

- De hoeveelheid phaeomelanine lijkt duidelijk meer te worden en is over de gehele vogel nagenoeg egaal verdeeld. Specifiek vallen hierbij de onderbuik en de zone tussen de poten op. Deze gebieden bevatten bij de klassieke vogels uit de zwartreeks nauwelijks phaeomelanine en dit geeft dan een duidelijk lichtere bijtint aan de onderkant van de vogel.
- De pigmentuiting is wat minder helder.
- De hoeveelheid donker dons lijkt te zijn

toegenomen, omdat de donkere onderkleur van de donsbevedering meer doorloopt naar de top van de veer.

- De uiting van het pigment is over het geheel wat egaler, wat wij makkelijk kunnen zien aan de vlagzijde van de vleugelpennen waar de kleur normaliter wat lichter wordt, maar bij de kobalt kleurkanarie donkerder doorloopt.
- De omzoming van de pennen bevat waarschijnlijk ook wat meer phaeo, hetgeen een minder storend beeld van de randen van de pennen over het geheel van de vogel geeft.
- De hoordelen zijn egaler van kleur. Zelfs de normaliter wat lichtere onderkanten van de poten (de kant die om de stok klemt) krijgen een meer gelijke kleur dan de rest. De pootkleur is eveneens wat gewijzigd in een meer leverkleurachtig zwartbruin. Deze kleur harmonieert overigens prima met de rest van de vogel.

De bijtint

Door de vermenging van de bruine phaeomelanine met de lipochroomkleur ontstaat er bij de kleurkanarie de voor iedere kleur specifieke bijtint. Denk maar eens aan de nagenoeg groene bijtint van de zwartgele kanarie en de volgele (goudachtige) kleur van de isabelgele kanarie. Iedere kleurkanarie heeft bijvoorbeeld op kop, rug en stuit meer phaeo en laat daar dan ook een donkerder bijtint zien. Doordat bij de kobalt kleurkanarie de phaeo over de gehele vogel verdeeld is, wordt de bijtint veel gelijkmatiger.

Wij zagen in het verleden (en wellicht nu nog) wel eens de door keurmeesters geschreven opmerking op keurbriefjes: "Vogel heeft nog te veel bruin op de rug". De liefhebber vertaalde dat als "het bruin moet eruit". Dat is niet juist. Het bruin (de phaeomelanine) moet in dat geval echter meer door de bijtint zijn opgenomen.

Dat kan alleen volledig, indien de vogel een juiste hoeveelheid intensiefactor in combinatie met een juiste hoeveelheid blauwstructuurbeziit. Dan krijgt de vogel een goede intensieve (diepe) bijtint zonder uiterlijk zichtbare phaeo.

Eenzelfde beeld zagen wij bij de vogels uit Zuid-Europese landen als bijvoorbeeld Italië. In de zwartreeks een optimaal zwart pigment, maar tussen de donkere en zware strepen een lichte bijtint. Ook zij kweekten het bruin eruit. De laatste jaren probeert men, door een grote hoeveelheid bruin phaeomelanine in de vogels te kweken in combinatie met de blauwstructuur en de intensiefactor, de vogel eveneens een zo diep mogelijke bijtint te laten krijgen.

OVER KANARIES GESPROKEN

Overkruisingen

De heer Weber heeft geprobeerd ook de kobaltmutatie naar andere kleuren over te kruisen. Vanzelfsprekend naar de zwartgele en zwartwitte, maar ook naar de bruine reeks.

De zwartkobaltgele kleurkanarie toonde evenals de zwartkobaltrode vogel een zeer egale presentatie van de kleur. De bijtint in nagenoeg dezelfde kleur van boven naar onder tot geheel tussen de poten doorlopend. Minder helder van kleur dan de klassieke vogel uit de zwartreeks, maar door de uiting van de bijtint en de minder storende randen van de pennen een zeer goed compact totaalbeeld. De poot- en snavelkleur wijkt iets af, maar is zeker in harmonie met het geheel.

Ook de zwartkobaltwitte vogel heeft die mogelijkheden.

In de bruine reeks zijn er thans nog slechts enkele exemplaren beschikbaar, die overigens de eigenschappen van de mutatie zeker laten zien.

Omdat de heer Weber ook de onyx kleurkanarie kweekt, is het voor de hand liggend dat hij ook bij deze vogel de mutatie heeft geprobeerd. Helaas zijn de mutatiecombinatievogels als de zwartonyxkobalt kleurkanarie nog niet op stok kunnen komen. Niet alleen zijn vele kleurkanarieliefhebbers zeer benieuwd naar de uiting van de mutatie in verschillende kleuren, maar een combinatie van de kobalt met de onyx schreeuwt erom uitgeprobeerd te worden. Denkt u maar

eens aan de eigenschap van de kobalt, de vogel heeft meer phaeomelanine die over de gehele vogel nagenoeg gelijk verdeeld is. Hierbij voegend de eigenschap van de Onyx kleurkanarie waarbij de dendrieten (zeg maar de kleurfabriekjes aan het begin van de veer) uitsluitend eumelanine aanmaken in een hoeveelheid van de Eumelanine en Phaeomelanine tezamen. In de zwartreeks zou dat een veel egalere zwartere kleurkanarie opleveren en de als vanouds als idee-fix gewaande "Zwarte Kanarie" weer een stap dichterbij komen.

Mogelijkheden en onmogelijkheden

Zoals gezegd de phaeo eumelanine ligt over het gehele verenpak. Bovenstaand werden de gevolgen voor de bijtint genoemd. De bijtinten van de kobalt kleurkanaries zijn derhalve over de gehele vogel zeer egaal en gelijk verdeeld. Het eerste probleem dat zich aandient, is ons streven om bij alle gepigmenteerde kleurkanaries de bijtint zo egaal mogelijk te laten zijn en zo ver mogelijk naar de onderkant van de vogel te laten doorlopen. Om over het voorkomen van een storende kleur op de omzomingen van de pennen maar te zwijgen.

Waar ligt de grens van een klassieke vogel met een uitstekende bijtint en een mogelijk wat mindere kobalt in dezelfde soort? Zoals eerder beschreven hebben ook het pigment en de hoorndelen een kleurverandering ondergaan. Ik acht het niet uitgesloten dat door verbetering van de kwaliteit

van het pigmentbezit van de kobalt kleurkanarie het verschil van de pigmentuiting met de klassieke vogel verdwijnt. Het specifieke verschil van bijtint en kleuregaliteit van de kobalt blijft wel aanwezig, terwijl de glans zoals deze op de klassieke vogel kan (en moet) voorkomen, snel verkregen zal worden. In de standaard zal bij de klassieke kleuren derhalve de huidige specifieke kenmerken, de wat lichtere onderkant, als kleurkenmerk beschreven moeten gaan worden om excessen te voorkomen.

De kenmerken van de zwartreeks zijn inmiddels beschreven. Die voor de bruinreeks zijn voor de hand liggend. Bij de agaats- en isabelreeks zijn de herkenningspunten vanwege de duidelijk lichtere phaeomelanine minder nadrukkelijk te verwachten. Mijs inziens blijven deze bij de agaatsserie nog voldoende herkenbaar. De isabel wordt heel moeilijk en hierbij kunnen we verzanden in de eerder genoemde discussie: "Is dit een uitstekende bijtint van bijvoorbeeld een isabel geel intensief of is deze vogel een kobalt in de isabelgeelreeks?"

De kobalt mozaïek

In de mozaïekreeks komen veel mutaties vaak uitstekend tot uitdrukking door de bijtintloze gebieden die deze vogel heeft. Er zijn inmiddels al enkele zwartkobalt mozaïekkanaries gekweekt die een idee geven van wat hierin mogelijk is. Wij mogen niet van de heer Weber verlangen dat hij al deze mutatiemogelijkheden ons op een

Kobalt
kleurkanaries

presenteerblaadje aanreikt. Iedere liefhebber, vooral als er ook nog voor de eurotoets gewerkt moet worden, heeft zijn beperkingen.

In combinatie met de mozaïek liggen er veel mogelijkheden. De witte veervelden, die eerst door het gemis aan phaeomelanine wit bleven, kunnen nu ineens anders ingekleurd worden door de phaeo in combinatie met andere factoren die onze kleurkanarie heeft. Ook deze ontwikkelingsmogelijkheden prikkelen de nieuwsgierigheid van de creatieve kleurkanarielifhebber.

De COM-regels

De regels van de COM beperken ons in de mogelijkheden van het brengen van mutatiecombinaties bij de kleurkanarie. Wat bij vele andere vogelsoorten tot de mooiste verschijningen heeft geleid, is bij de kleurkanarie niet meer mogelijk. Een van de mooiste kleurkanaries, de zwartpastelopaal, mag niet meer ondanks dat deze zeer herkenbaar was. Een combinatie van onyx met kobalt valt binnen de huidige regelgeving eveneens buiten de mogelijkheden van onze liefhebberij. Toch zal ik zelf liefhebbers aanmoedigen deze mutatiecombinatie te proberen. Ik voorzie wat problemen met de pigmentaanmaak en daarmee de kwaliteit van de bevedering, maar hoop spoedig de resultaten van deze combinatie te zien.

Het ligt voor de hand dat naar aanleiding hiervan ook binnen de COM de discussie over de mutatiecombinatie wederom geopend zal worden.

Onze sport staat niet stil, hoewel de laatste mutaties als de onyx, de eumo en de topaas alweer van ongeveer 20 jaar geleden dateren. De huidige ontwikkeling van de kobalt geeft ons voor de komende jaren weer voldoende stof ter discussie en innovatie van onze sport. Wij zijn echter genoodzaakt dat snel te doen, want spoedig dient zich weer een nieuwe mutatie aan. Voor het accepteren van de kobalt zal de DKB de voortrekkersfunctie moeten nemen. Inventarisatie en beoordeling van de kobalt die tot het accepteren van deze vogel in het Duitse vraagprogramma moeten leiden. Daarna kan de vogel aan de COM worden voorgesteld waarmee, ter acceptatie, ten minste een periode van drie jaar gepaard gaat. Op de kobalt als wedstrijdvogel moeten wij derhalve zeker een jaartje of vijf, zes wachten.

Verdere ontwikkelingen bij de kleurkanarie. Nieuwe ontwikkelingen dienen zich overigens reeds aan. Een hiervan wil ik u niet onthouden. Op de grootste vogelshow in Europa te Reggio nell Emilia te Italië werden in 2002 door de heer en mevrouw Blasina vanuit Brazilië de eerste kleurkanaries getoond die een duidelijk veranderde kleur van de hoordelen hebben. De kleur van de hoordelen wekt de indruk dat de lipochroomkleur in deze zone is doorgedrongen. Roodfactorige vogels krijgen zodoende een roodachtige snavel (en poten). Verandering van snavelkleur hebben wij ook bij andere soorten vogels gezien zoals bij de zebrevink en de diamantvink.

Grote groepen kwekers hebben zich nooit hierop toegelegd. Wat dat betreft is een dergelijk verschijnsel nu nog niet "explosief" te noemen. Wel is dat het geval, als door de verdere kweek met deze vogels blijkt dat er tevens andere veranderingen optreden. Het is niet uitgesloten dat de veranderde snavelkleur een van de elementen van deze factor is en mogelijk anderszins in andere reeksen dan nu gekweekt meer tot uitdrukking komt. Dat laatste komt vaak voor en wij hopen derhalve dat de bezitters van deze vogels kans zien de mogelijkheden hiervan snel te presenteren.

Mij zijn overigens berichten uit Nederland bekend, dat er zich eerder vogels met een veranderde snavelkleur hebben voorgedaan. Zoals aan het begin van dit artikel gesteld, is het voor onze liefhebberij belangrijk dergelijke veranderingen eerst vast te leggen en de mogelijkheid in andere uitingsvormingen uit te proberen. Het nalaten daarvan is een gemiste kans.

Tot slot wil ik graag de heer en mevrouw Weber danken voor hun gastvrijheid en medewerking waardoor dit artikel tot stand kon komen. Ik wens hun graag veel succes en plezier in hun kleurkanarielifhebberij.

TEKST: CONSTANT VAN SANTEN
KLEURKANARIELIEFHEBBER EN KWEKER
VAN MOZAÏEKEN EN NIEUWE KLEUREN
MANDENMAKERSLAAN 31,
3454 DS DE MEERN - NL
FOTO'S: DICK BREEHAN EN CONSTANT VAN SANTEN

NEDERLANDSE KLEURKANARIE CLUB

Waarom hebben wij kleurkanarielifhebbers nog geen speciaalclub.

Deze vraag werd de laatste tijd steeds meer gehoord en daarmee een reden voor een groep liefhebbers om eens te kijken welke mogelijkheden er liggen om dit te realiseren.

Na een avond vol brainstormen, wat willen zij, wat willen wij, maar vooral is het haalbaar - zowel financieel en organisatorisch - werd besloten - op 6 februari 2003 - WE GAAN ER VOOR en zijn we van start gegaan als speciaalclub van de NBvV onder de naam, de Nederlandse Kleurkanarie Club - voorlopig nog ondervoerbehoud. De naamgeving en onderstaande doelstelling zullen een definitief besluit krijgen tijdens de komende oprichtingsvergadering van 31 mei a.s. in Maasland, Doelpad 5, aanvang: 14.00 uur.

De Doelstelling van de club zal zijn:

1. Verdieping aanbrengen in de kleurkanariesport in al zijn facetten.
2. Een klankbord c.q. adviserend en promoten van de kleurkanarie in de breedste zin van het woord.

Voor het bereiken van deze doelstelling en het gestalten geven hieraan, wordt aan een uitwerking gedacht van:

1. Show en babyshows
2. Vraagbaak en voorlichting
3. Publicaties en lezingen.

Dit jaar gaan we van start met 2 activiteiten, waarover u in de volgende "Onze Vogels" zal worden ingelicht.

Het lidmaatschap is voorlopig vastgesteld op € 2,50 per maand en entree eenmalig € 10,00. Het inschrijfgeld voor deelname aan een show is vastgesteld op € 2,00 per vogel. Dit alles onder auspiciën van een voorlopig bestuur dat als volgt is samengesteld: Tino Simons, gespreksleider, Joost van Neerven en Henk Dries, administratief, Henk van Eerden, Financiën, Jaap de Blij, Henk de Bruin, Kees Diepstraten, J. de Jong, adviseurs.

GEA STOOPE, PR

Voor informatie en wie zich op wil geven als lid kan dit doen per e-mail bij Joost van Neerven en Henk Dries maar ook per post.

E-mail: jvneerv@tiscali.nl Adres: Libelsingel 21, 2492 RB Den Haag, tel: 070 - 327 82 86
E-mail: hdries@chello.nl Adres: Pleinweg 111 a, 3081 JJ Rotterdam, tel: 010 - 484 22 83

NIEUWE MUTATIE BIJ DE

Catharinaparkiet

Gezoomd olijfgroen
en gezoomd donkerzeegroen

Tijdens de babyshow van de Catharinaparkieten Studiegroep in maart 2002 in Dinteloord had ons lid uit België Catharinaparkieten meegenomen die gezoomd waren, in zowel de groen- als zeegroenserie.

Op bijgaande foto's is de tekening goed te zien. De CSG heeft het een en ander op een rijtje gezet en hierbij volgt de vererving van deze mutatie. Bij de Catharinaparkieten hebben we sinds een paar jaar een nieuwe mutatie, alleen gaat het er nu om met wat voor mutatie we te maken hebben? Hebben we hier te maken met de mutatie pastel gezoomd of met de mutatie pastelgezoomd? Dit zal pas duidelijk worden als van deze mutatie een veeronderzoek heeft plaatsgevonden.

De pastelfactor vererft bij alle parkietachtigen autosomaal recessief. De pastel factor bij bijv. de roseicollis vererft ook autosomaal recessief. De gezoomde factor vererft bij bijv. de fischeri's en de grasparkieten autosomaal dominant. Als blijkt dat bij de Catharinaparkiet deze

factor pastel is, dan zal deze naar alle waarschijnlijkheid autosomaal recessief vererven. Mocht deze factor alleen gezoomd zijn, dan zal deze autosomaal dominant vererven en zullen we in korte tijd diverse gezoomde Catharinaparkieten op de show gaan zien. Bij de Catharinaparkieten is deze mutatie naar alle waarschijnlijkheid in België ontstaan.

De mutatie was vorig jaar al aanwezig tijdens de eerste babyshow van de Catharinaparkieten Studiegroep in Dinteloord. De Belgische eigenaar van deze mutatie zou in het afgelopen jaar twee van deze mutaties met elkaar koppelen, om de dubbelfactorige te kweken. Dan zou je in de groenserie gelij gekleurde vogels krijgen met waarschijnlijk een groene waas. Mocht dit zo zijn, dan vererft deze factor autosomaal dominant en hebben we binnen de kortste tijd diverse gezoomde.

Kruisen we de dubbelfactorige weer met een normaal getekende, dan krijgen we hieruit 100% enkelfactorige gezoomde. Deze mutatie is uiteraard ook in andere kleurslagen te kweken, bijv. in de zeegroenserie. Het is al wel duidelijk dat we te maken hebben met een melaninemutatie. Bij deze mutatie krijgen we de typische zomen op het vleugeldek. Mocht blijken dat deze mutatie de pastelmutatie is, dan vererft deze autosomaal recessief.

Pastellen hebben als standaardis een oplekking van ongeveer 50% van het melanine over het gehele lichaam.

Hierdoor is niet alleen de lichaamskleur opgebleekt maar ook de kleur van de slagpennen. Deze zijn bij goede pastellen lichtgrijs en bij minder goede pastellen zelfs wit van kleur. De moeilijkheidsgraad voor pastellen is de egaliteit van de kleur en de 50% reductie van de melanine. Zoals u ziet staan we aan het begin van een nieuw tijdperk voor de mutaties van de Catharinaparkieten. De Catharinaparkieten Studiegroep zal duidelijk een inbreng hierin hebben en waar nodig met de liefhebbers samen proberen duidelijkheid over de mogelijkheden van de mutaties te verkrijgen.

Twaalf april babyshow te Dinteloord

Op de a.s. babyshow hopen we één nieuwe kleurslag in twee varianten te hebben nl. de violetfactorige. Verleden jaar was er één aanwezig, dit jaar verwachten we enkel- en dubbelfactorige violetten te zien in de zeegroenserie en liefst met één donkerfactor. De vogels zullen besproken worden door twee keurmeesters. Elke liefhebber van Catharinaparkieten kan aan deze show meedoen. Locatie: gemeenschapshuis "Ons Huis", Westgroeneweg 41, Dinteloord(NB), aanvang 09.00-10.00 uur.

FOTO'S: JAK DE NIJS

TEKST: STUDIEGROEP CATHARINAPARKIET

Info/sec: A.H. Vortman Bosschenhoek 30
3261 TB Oud-Beijerland Tel: 0186-612025
E-mail: avortman@koni.nl

FOTO 5: DE HEER STEIJGER, (WOONOMGEVING DEN HAAG)

DE Groene Invasie

Dit was de titel van een radioprogramma dat ik rond mei 2002 hoorde op Radio 1. Het onderwerp ging over halsbandparkieten (*Psittacula krameri*) die onze hoofdstad Amsterdam aan het veroveren zijn. Vooral in het Vondelpark zijn ze een bekende verschijning, maar ook elders in de stad worden ze waargenomen.

Papegaaiachtige soorten hebben een vaste slaapplek, waar ze elke avond weer terugkomen

Een oudere dame die aan het woord kwam, vertelde dat ze de halsbandparkieten al 25 jaar voerde in haar tuin. Hieruit blijkt dat de halsbandparkieten hier in Nederland voor nakomelingen in de vrije natuur hebben gezorgd. De nesten waarvan ze gebruik maken, zijn vaak van spechten die door de halsbanden verdreven worden. Er werd dan ook met gemengde gevoelens, vooral door vogelbeschermers naar deze invasie gekeken. Men vermoedt dat de halsbandparkiet binnen nu en 25 jaar heel Nederland tot zijn domein heeft gemaakt, iets wat we eerder al met de Turkse tortelduif hebben meegemaakt. Nou kan ik deze vogelbeschermers geruststellen. Het is namelijk zo dat papegaaiachtige soorten een vaste slaapplek hebben waar ze elke avond tegen schemertijd terugkomen om 's morgens vroeg weer in groepjes in de omgeving naar voedsel te gaan zoeken.

Zelf heb ik op Curaçao de geelvleugel-amazone elke avond bij het "suikertuintje" zien neerstrijken en ook in Australië de kakatoes met honderden tegelijk dezelfde slaapplek zien opzoeken. Het zou dan ook verstandig zijn als de vogelbeschermers contact opnemen met een organisatie als de NBvV waar leden zitten die zeer gespecialiseerd zijn in halsbandparkieten, voordat er verkeerde/ondeskundige beslissingen genomen worden! U zult zich zeker afvragen hoe de halsbandparkieten hier in Nederland terecht komen. Uiteraard zijn er vogels uit particulier bezit ontsnapt, maar de meeste zijn ontsnapt bij het lossen van de schepen van importvogels. Amsterdam is zeker niet uniek in Nederland met de halsbandpopulatie, ook in Den Haag en omgeving is het een bekend verschijnsel. Omdat ik voor mijn werk elke avond in Voorburg moet zijn, hoorde ik een aantal jaren geleden hier gekrijts dat ik herkende als

dat van halsbandparkieten. Tussen de flats door vlogen een dertigtal halsbandparkieten naar het naastgelegen parkje. Uiteraard ben ik toen meteen gaan kijken en tot mijn stomme verbazing zaten er drie bomen vol met wel een paar honderd halsbandparkieten. Overdag is er geen halsband te bekennen, maar tegen schemertijd komen ze uit alle hoeken o.a. Den Haag, Rijswijk aanvliegen om in die drie bomen te overnachten, elke dag weer! Ook hier worden ze bijgevoerd en vele toppen van bomen zijn kaal omdat de halsbanden in het voorjaar de knoppen opeten. Overigens zijn er veel exemplaren bij die nagels en/of tenen missen door vorst in strenge winters. De slimmeriken onder deze vogels hebben hier wat op gevonden door bij vorst op de buizen van de stadsverwarming te overnachten. Ook in Rotterdam zijn al halsbanden waargenomen en muisparkieten kunnen zich eveneens in ons klimaat voortplanten. Als u de populatie in Voorburg wilt waarmaken, moet u via de A12 afslag 4 Voorburg nemen, onderaan bij verkeerslichten rechtsaf, de Prins Bernhardlaan in, dan bij vijfde verkeerslichten links bij Fortisbank (Let op bij tweede verkeerslicht staat snelheidscamera). Dit is de Spinozalaan. U ziet rechts het park en kunt hier uw auto parkeren. Bij de parkvijver ziet u bij de stenen/betonwal 3 bomen naast elkaar. Dit is de slaapplek van de halsbanden.

TEKST EN FOTO'S:
JAN DE NIJS/DHR. STEIJGER REDACTIE

Roodvoorhoofdkakariki

*Nieuwsgierig,
vertrouwelijk,
beweeglijk*

Dat waren de eerste indrukken die ik kreeg na aanschaf van een stel roodvoorhoofdkakariki. De meeste mensen die nog nooit van deze vogels gehoord hebben, breken zich de tong over deze naam. Toegegeven, het is een lang woord.

Het eerste stel dat ik kreeg, bezorgde me als beginnende vogelliefhebber veel kopzorgen.

Kort nadat het stel zich in mijn volière had ingeburgerd, begon de bonte pop al eieren te leggen. Het legsel bestond uit zes eieren die na controle allemaal bevrucht waren. Plotseling na een week trof ik de pop tot mijn verbazing op de grond aan en ze kon niet meer vliegen. Het leek me onwaar-

schijnlijk dat ze nog meer eieren moest leggen. Ze zag er verder wel goed uit en ik besloot enige raad te vragen bij de kweker waar ze vandaan kwamen. Die vond het allemaal ook vreemd en zonder nuttig advies ging ik weer naar huis. Van te voren had ik het nestblok wel op de grond gezet zodat ze vanaf de grond weer in het nestblok kon hippen. Helaas werd mijn vermoeden bevestigd en kwamen de eieren niet uit.

Toen staken nog meer problemen de kop op. Nadat ik het nestblok had verwijderd probeerde ze overal waar maar een kiertje was een nestplaats te vinden. Dit had tot gevolg gaten in mijn zachtboardplaten, bijna net zo groot als een tennisbal. Dit heb ik toen vervangen door kunststof en houten schroten.

Op een morgen kwam ik in de volière en was mijn pop spoorloos. De man was helemaal van slag en bleef maar krijsen. Er was ook nergens een spoor van bloed of veren te bekennen. Toen hoorde ik een krabbend geluid boven me. Na enig zoeken vond ik een los schrootje aan het dak en daar was mijn pop!!! Verontwaardigd keek ze me aan en kroop in de mouw van mijn jas. Dit deed ze elke morgen als ik in de volière kwam.

Ondanks dat ze eieren bleef leggen in een onverwamd buitenhok, kwam ze de winterperiode goed door. Toen sloeg de verbijstering toe. Ik liep op een morgen naar de volière en trof allemaal veren aan in de buitenren. Foute boel ging het door me heen en opende het binnenhok. Daar zaten alle vogels gewoon op stok, ook de kakariki.

Toen zag ik dat de kakariki pop een poot miste! De staartveren waren ook verdwenen. Het leek net of de poot zo was afgeknipt. Tot op de dag van vandaag is het me nog steeds een raadsel hoe dit is gekomen.

Nadat ook dit wonderbaarlijk goed was genezen, brak het volgende kweekseizoen aan. Volgens kenners moest broeden voor de pop geen probleem zijn. Zo zij het, dacht ik. De broedblokken waren gauw geïnspecteerd en uitgezocht. Toen was het weer mis. Op een morgen zat ze ineens in de voerbak ineengeploft. Legnood, dat was nu wel waarschijnlijk. Ik besloot haar in de warmte te zetten, maar er kwam geen ei. Na drie dagen zocht ik toch de dierenarts maar op. Deze gooidde het op een infectie en ik kreeg antibiotica mee. Ze kon intussen ook al niet meer lopen, hoewel ze wel at. Water diende ik toe met een spuitje. Na drie dagen was ze dood.

Achteraf vermoedde een kweker dat ze wel eens wormen gehad kon hebben. Vogels vallen blijkbaar niet altijd onder het vakgebied van een dierenarts. Mijn kakariki man voelde zich eenzaam en zocht troost bij een grasparkietman, wiens vrouw op eieren zat. Hij wilde hem zelfs voeren! Maar om aan het begin van het kweekseizoen een pop te vinden viel niet mee. De aanhouder wint en ik vond toch nog een pop. Het stel doet het goed en ik ben benieuwd wat me met dit stel te wachten staat!

TEXST: T. DE VRIES-KOOPS

INTERNATIONALE VOGELBEURS W.R.Z.V. HALLEN ZWOLLE

- * 3000 m2 beursruimte voor alles op vogelgebied
- * geen kwartels * voortijdig reserveren verplicht
- * handelaren voor 8.45 uur binnen
- * geopend voor publiek van 9.30 tot 14.00 uur
- * centrale ligging (nabij veemarkterrein)
- * prima en goedkoop restaurant in de hal
- * 15 min. lopen vanaf het station * ruime parkeergelegenheid

De volgende beurs is: 8 november 2003

Buitengasthuisstraat / Blaloweg

**ZATERDAG
12 APRIL
2003**

Inlichtingen : H. Heitbrink.
Tel. (038) 453 02 66 na 19:00 uur

Roodvoorhoofdkakariki
(*Cyanoramphus Novaezelandiae*)

© Piet Zwinkels

Vogel

Copy